

انتشار اسناد کمیابی از گروه اپرای تهران و تالار رودکی در اروپا

گفتگوی هارمونیک

آبان ۲۴، ۱۳۹۹

2 برچسب -

The Days Tehran had *Opera*

A Tribute to Evlin Baghcheban

© Persian Dutch Network

Compiled by
Kaveh Baghcheban

Audio CD Included

ده ها نمونه از عکس‌ها، اسناد و پروشورهای کنسرت از گروه اپرای تهران در اروپا منتشر شده است. این مجموعه همچنین دربرگیرنده یک سی‌دی از ضبط‌های آرشیوی مربوط به سالهای ۱۳۴۷ و ۱۳۵۰ در تالار رودکی است.

آلبوم «روزهایی که تهران اپرا داشت» به کوشش کاوه باغچه‌بان، به بهانه دهمین سالگرد درگذشت مادرش اولین باغچه بان، انتشار یافته است.

اولین باغچه بان نقش مهمی در ترویج اپرا و آواز گروهی در ایران داشت. وی در خانواده ای آشوری-فرانسوی در ترکیه به دنیا آمد و در هنرستان دولتی آنکارا در رشته های آواز و پیانو تحصیل کرد. در سال ۱۹۵۰ با ثمین باغچه بان، آهنگساز ایرانی و همکلاسی‌اش در آنکارا ازدواج و به تهران نقل مکان کرد.

کاوه باغچه‌بان اعلام کرده: «این آثار، نمونه‌هایی هستند که با ضبط به‌وسیله میکروفون‌های معمولی از آن زمان در بایگانی خصوصی خانواده باغچه‌بان بوده ولی با توجه به از میان رفتن بخش مهمی از بایگانی تالار رودکی، این نمونه‌ها یادگار گران بهایی هستند از دورانی که یک گروه اپرا در ایران فعال بوده است؛ بخش‌هایی از اپراهای ایل تروواتوره، کاولریا روستیکانا و کارمن که در فاصله سال‌های ۱۳۴۷ تا ۱۳۵۰ اجرا شده‌اند.»

«روزهایی که تهران اپرا داشت» توسط شبکه ایرانیان هلند و با پشتیبانی مالی بنیاد توس به دو زبان پارسی و انگلیسی منتشر شده و در سایت امزون در دسترس علاقه‌مندان است. [برنامه ویدیویی درباره این اثر را ببینید.](#)
خانواده باغچه بان پیش تر نیز دو مجموعه نایاب از آثار ثمین و اولین باغچه بان منتشر کرده بود:
۱- سی‌دی. با عنوان «[آواز گروهی از ایران](#)» به رهبری اولین باغچه‌بان، تنظیم ترانه‌های محلی ایران توسط روبیک گریگوریان و ثمین باغچه‌بان که در مجله [سانگز لاین](#)، چاپ لندن، ضبطی «فریبده» نامیده شد.
۲- کتاب نت [آثار ثمین باغچه‌بان برای آواز و پیانو](#)، همراه با یک سی‌دی از اجراهای آرشیوی آنها در دهه ۱۹۵۰ میلادی.

اولین و ثمین باغچه‌بان همه این ضبط‌ها و مدارک را در زمان کوچ به ترکیه در سال ۱۹۸۴ با خود به همراه بردند و از آنها نگهداری کردند. اما به دلیل تأثر فراوان از متوقف شدن فعالیت‌هایشان پس از انقلاب و انزوایی که به آن دچار شدند، هیچگاه برای نشر آثار اقدامی نکردند. این مدارک و ضبط‌ها جدا از ارزشمند منحصر بفرد برای شناسایی آثار این دو هنرمند، نقش مهمی در شناخت و بررسی موسیقی چند صدایی ایران و همچنین پیشینه اپرا و آواز گروهی در کشور دارد.

